

Belevissen van twee zwangere vrouwen met diabetes

Anne-Marie Eerenstein (29) is zwanger van haar eerste kindje, Lysbeth Slotegraaf (33) verwacht een tweeling. Lysbeth heeft sinds haar 24e diabetes type 1 en werkt als woonbegeleidster met mensen met een verstandelijke beperking. Anne-Marie heeft sinds haar 4e jaar diabetes type 1. Ze werkt als communicatiemedewerker bij Diabetesvereniging Nederland.

Beste Anne-Marie

Een HbA1c van 66 mmol/mol (8,2 procent), een bloeding, een dubbele medische indicatie, werk, mijn bloedglucosewaarden, een tweeling krijgen. Hoe moet dat allemaal? De eerste helft van mijn zwangerschap was vooral: me zorgen maken. Naast al deze hoofdzaken, waren we thuis bezig met een grote verbouwing. In een korte tijd gebeurde er veel in ons leven. In week 15 had ik mijn HbA1c teruggebracht naar 48 mmol/mol (6,5 procent) Mede dankzij de aangepaste werktijden, minder belasting op mijn werk en een goede motivatie om vaak te meten. Ik heb heel wat hypo's op mijn scherpje voorbij zien komen (en gevoeld) en ook uitschieters naar boven. In week 20 kregen we een uitgebreide echo. Best spannend. Bij dit onderzoek wordt vooral gekeken naar eventuele diabetescomplicaties bij de kindjes. De echoscopiste heeft de kindjes een dik uur van boven naar beneden gescand. 'Goed. Mooi. Prima', zei ze steeds. Eén kindje ligt precies op schema, het andere is een beetje kleiner. Als de kindjes te veel suiker binnen krijgen, dan kun je dat zien aan te dikke buikjes. Ook dat was niet het geval. Dus ondanks de turbulentie in mijn bloedsuikerspiegel...

We durfden het bijna niet te geloven. Nerveus gingen we het ziekenhuis in en zeer gelukkig kwamen we er weer uit. Ik heb gelijk verschillende setjes positiekleding gekocht. Trots als ik was op mijn groeiende en mooie buik. Voor mij was deze dag een omslag. Grote zorgen maakten plaats voor de bekende aanstaande moeder zorgen: Wanneer worden die kozijnen nou eens geschilderd? Wanneer wordt dit huis nou toch een keer schoon? Met positieve energie ga ik als een wervelwind door het huis.

Hoi Lysbeth,

Wat een spannende periode heb je achter de rug. Mijn grootste zorg? Dat mijn vriend de gynaecoloog belt om te vragen of we een jongetje of een meisje krijgen (we hebben ervoor gekozen om het niet te weten, maar hij is te nieuwsgierig!). Grapje natuurlijk, maar eigenlijk maak ik me niet zo'n zorgen tijdens mijn zwangerschap.

Ik had vooral zorgen vóór ik zwanger werd. Kan ik het wel aan, zo scherp zijn ingesteld? Stel dat ik mijn waarden niet onder controle krijg? Hoe groot is de kans op complicaties? Stel dat ons kindje ook diabetes krijgt. Nu ik zwanger ben, merk ik dat een scherpe instelling hard werken is en dat je er een hele hoop hypo's gratis bij krijgt. Maar het lukt wel: mijn HbA1c schommelt rond de 38 mmol/mol (5,6 procent), dus dat geeft veel vertrouwen. Als het zo goed gaat met mij, dan zal het met de baby toch ook goed gaan?

Misschien lijkt ik nu zorgeloos, maar helemaal zonder zorgen ben ik ook niet. Want zoals alle aanstaande mama's vraag ik me wel eens af of ons kindje goed groeit. Of het gezond is. Of het erg is dat ik weer een saucijzenbroodje heb gegeten, of een kaassoufflé. En zo'n twintigwekenecho is ook best spannend inderdaad. Ik maakte me er niet zo druk over, ik voelde me immers prima. Maar buiten merkte ik pas hoe opgelucht ik was, toen de gynaecoloog verteld had dat alles er goed uitziet. Hoera, weer een zorg minder!

Al blijven er natuurlijk nog wat huistuin-en-keukenzorgen over. Want hoe zorgen we dat onze rommelkamer straks een babykamer wordt?